ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2006

για τα προγράμματα περιστολής με στόχο τον περιορισμό της περαιτέρω εξάπλωσης του Diabrotica virgifera Le Conte στις περιοχές της Κοινότητας όπου η παρουσία του έχει επιβεβαιωθεί

(2006/565/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 211 δεύτερη περίπτωση,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η απόφαση 2003/766/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2003, για τη λήψη μέτρων επείγοντος χαρακτήρα ώστε να αποφευχθεί η εξάπλωση εντός της Κοινότητας του Diabrotica virgifera Le Conte [1] («ο οργανισμός») προβλέπει περιορισμούς της καλλιέργειας αραβοσίτου σε περιοχές που παλαιότερα θεωρούνταν απαλλαγμένες από τον οργανισμό, αλλά στις οποίες έχει ανιχνευθεί ο οργανισμός, καθώς και σε περιοχές όπου η παρουσία του οργανισμού είναι ήδη σταθερή.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 2 της απόφασης 2003/766/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να οργανώνουν προγράμματα περιστολής, σε ετήσια βάση, στις μολυσμένες ζώνες και στις γειτονικές τους περιοχές με στόχο να περιοριστεί η εξάπλωση του οργανισμού από τις μολυσμένες ζώνες σε απαλλαγμένες από τον οργανισμό περιοχές.

(3) Για να διευκολύνεται η συντονισμένη προσέγγιση για τα εν λόγω προγράμματα περιστολής πρέπει να παρέχεται τεχνική καθοδήγηση.

(4) Τα προγράμματα περιστολής πρέπει να βασίζονται σε έγκυρες επιστημονικές αρχές, στη βιολογία του οργανισμού, στο επίπεδο μόλυνσης και στο συγκεκριμένο σύστημα παραγωγής αραβοσίτου στο σχετικό κράτος μέλος.

(5) Για την ανάπτυξη της τεχνικής καθοδήγησης συνεκτιμήθηκαν οι εργασίες και η πείρα των αρμόδιων επίσημων φορέων στα κράτη μέλη όσον αφορά τον έλεγχο του οργανισμού.

(6) Τα μέτρα τεχνικής καθοδήγησης που προβλέπονται στην παρούσα σύσταση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης φυτοϋγειονομικής επιτροπής,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

1) Ο επακριβής καθορισμός των μολυσμένων ζωνών που αναφέρεται στο άρθρο 4α παράγραφος 1 της απόφασης 2003/766/ΕΚ πρέπει να βασίζεται σε έγκυρες επιστημονικές αρχές, στη βιολογία του οργανισμού, στο επίπεδο μόλυνσης και στο συγκεκριμένο σύστημα παραγωγής αραβοσίτου στο σχετικό κράτος μέλος.

Ο καθορισμός μολυσμένων ζωνών πρέπει να επανεξετάζεται όταν, τουλάχιστον επί δύο διαδοχικά έτη, έχουν καταγραφεί παρόμοια αποτελέσματα όσον αφορά την απουσία ή την παρουσία του οργανισμού, με βάση τις έρευνες που αναφέρονται στο άρθρο 2 της απόφασης 2003/766/ΕΚ.

2) Για τους σκοπούς της εφαρμογής των προγραμμάτων περιστολής που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2 της απόφασης 2003/766/ΕΚ, τα κράτη μέλη πρέπει να συνεκτιμούν τις ακόλουθες αρχές:

α) Μέτρα για να περιοριστεί η εξάπλωση του οργανισμού από τις μολυσμένες ζώνες σε απαλλαγμένες από τον οργανισμό περιοχές («μέτρα περιστολής»). Τα μέτρα πρέπει να εφαρμόζονται σε μια ζώνη («ζώνη περιστολής») η οποία πρέπει να επεκτείνεται τουλάχιστον 10 km στο εσωτερικό της μολυσμένης ζώνης και τουλάχιστον 30 km εντός της μη μολυσμένης ζώνης.

Στη ζώνη περιστολής, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι στους σπαρμένους με αραβόσιτο αγρούς:

— οργανώνεται αμειψισπορά κατά τρόπο ώστε οποιαδήποτε περίοδο κατά τη διάρκεια δύο διαδοχικών ετών ο αραβόσιτος να αναπτύσσεται μόνο μία φορά, ή

— η αμειψισπορά εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε οποιαδήποτε περίοδο κατά τη διάρκεια τριών διαδοχικών ετών ο αραβόσιτος να μπορεί να αναπτυχθεί δύο φορές και, σε σύνδεση με τοπικό σύστημα πρόβλεψης για την ανάπτυξη του οργανισμού, η σπορά τουλάχιστον μιας από αυτές τις καλλιέργειες αραβοσίτου να πραγματοποιείται μετά την εμφάνιση της προνύμφης, ή

— η αμειψισπορά εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε οποιαδήποτε περίοδο κατά τη διάρκεια τριών διαδοχικών ετών ο αραβόσιτος να μπορεί να αναπτυχθεί δύο φορές σε συνδυασμό, κάθε φορά, με αποτελεσματικούς ψεκασμούς με εντομοκτόνα για καταστροφή των ενήλικων οργανισμών ή με κάθε άλλο μέτρο ή ψεκασμό που έχει ως αποτέλεσμα παρόμοιο επίπεδο ελέγχου του οργανισμού.

[1] ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 49. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/564/ΕΚ (βλέπε σελίδα 28 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

β) Μέτρα, με βάση τη διαχείριση των παρασίτων σε ολόκληρη την περιοχή για το υπόλοιπο της μολυσμένης ζώνης, ώστε να μειωθούν οι πιθανότητες περαιτέρω εξάπλωσης του οργανισμού και να εξασφαλιστεί βιώσιμη παραγωγή αραβοσίτου («μέτρα καταστολής»).

γ) Η παρουσία του οργανισμού στο μη μολυσμένο τμήμα της ζώνης περιστολής πρέπει να παρακολουθείται εντατικά, με χρήση κατάλληλων παγίδων φερομόνης, συνεκτιμώντας τις τοπικές συνθήκες και τα χαρακτηριστικά της ζώνης περιστολής.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2006.

Για την Επιτροπή

Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Μέλος της Επιτροπής